

и свирили на арфи. Дори започнали подъ тракийско влияние да поставятъ на Великия Богъ и тракийското име Дарзала, а дружествата въ негова честь взели да се наричатъ дарзали (което ще рече — държател или пъкъ свѣтълъ). Жителите на Одесусъ почнали да обожаватъ и тракийския богъ Герой-конникъ и съкли неговия бразъ върху своите монети. По този начинъ се сближили гръцкиятъ Великъ Богъ, храмътъ на когото се издигалъ долу при морето, съ тракийския богъ Герой-конникъ, на когото е имало храмъ върху най-голѣмата височина на югъ отъ Одесусъ, близу да тракийския градъ Варнасъ. Съ това се сближавали и самите жители на тѣзи градове. Но изглежда, че тази близостъ не била много-трайна. Понѣкога воинствените траки се надигали, и събрани въ голѣмо множество, навлизали въ града и го ограбвали. Тѣ, обаче, никога не го разорявали. Градътъ е оцѣлявалъ и е посрѣщалъ и изпращалъ въ течение на две хилядолѣтия най-разнообразни народи и племена, що минавали край него и презъ България . . .

Н. Лебедевъ.

Великиятъ океанъ и неговите знаменити изследователи.

(Продължение отъ кн. 3.)

II.

Съ откриването на Южното море у испанските и португалски моряци се породилъ въпросътъ: съществува ли проходъ между Атлантическия и новия океанъ. Болшинството отъ тѣхъ допускали, че такъвъ проходъ съществува, но едини предполагали, че той се намира на северъ, а други мислѣли, че проливътъ трѣбва да се търси на югъ.

Въ началото на XVI вѣкъ били предприети нѣколко пътешествия, за да се намѣри междуокеанскиятъ проливъ. Резултатътъ отъ тѣзи пътешествия билъ запознаването съ източните брѣгове на Северна и Южна Америка. Но нито на единъ испански морякъ не се удало да открие пролива между двата океана. Сѫдено било на смѣлия португалецъ Фернандесъ Магеланъ да направи това открытие. Магеланъ